

gastheren Grielen moeten broeden, maar helaas hadden wij in dit opzicht wat minder geluk. De Grielen, die zich daar ongetwijfeld ophielden, lieten zich niet aan ons zien of horen. Blijven zij op de grond zitten dan zijn ze ook nauwelijks te ontdekken. Verdere waarnemingen waren verschillende Zwarte Mezen, een Kortsnavelboomkruiper en enkele Gekraagde Roodstaarten. Voor ons was het ook bijzonder de Rouwkwikstaart in grote aantallen te zien. Deze kwikstaart neemt in Engeland eigenlijk de plaats in van onze Witte Kwikstaart, die daar weer heel zeldzaam is. De meest bijzondere waarneming van deze dag was een Grote Slechtvalk, die in een groot gat in de steile rotswand zat te broeden.

Voor deze dag stond ook nog een bezoek aan het getijdengebied Slimbridge op het programma, maar doordat het al behoorlijk laat was geworden, werd van dit bezoek afgezien.

De zaterdag werd ook geheel benut. Een groot deel van ons gezelschap kreeg 's morgens een uitgebreide en indrukwekkende rondleiding door de Bodleyan Library, die werd verzorgd door een der gastvrouwen, die daar werkte. 's Middags gingen we met z'n allen naar Port Meadow, een nog ongeschonden weide- en uiterwaardengebied aan beide zijden van de Thames. Daar kregen wij verschillende watervogels en steltlopers te zien, die bij ons ook niet onbekend zijn. Opvallend was ook hier het behoorlijke aantal Grote Lijsters. Een leuke verrassing was de ontdekking van een das-

senburcht. De dieren zelf hebben we niet gezien. Daarvoor moet je 's avond en 's nachts er op uit gaan. Tegen het einde van de middag begon het behoorlijk te regenen, zodat wij genoodzaakt waren de vlucht te nemen tot een naburige pub. Een stevige pint deed deze plotselinge douche snel vergeten.

Zondagmiddag brachten wij een bezoek aan het grote landgoed Blenheim, even ten noordoosten van Oxford gelegen. In het bos vielen vooral de enorme Eiken op, waarvan sommigen door ons op meer dan 500 jaar werden geschat.

Op maandag, de laatste dag, werd voor ons nog een extra programma georganiseerd. In de ochtend werden een groot waterbekken en moeras bij Oxford (Farmoor) bezocht. Verschillende watervogels en steltlopers zoals bijvoorbeeld Aalscholvers, Visdieven, Kleine Plevier en Bergeenden lieten zich vanuit een speciale vogelkijkhut aan ons zien. De dag werd besloten met een bezoek aan de Valley of The White Horse. De naam dankt deze vallei aan een hele grote afbeelding van een paard in de heuvelwand, die daar al in prehistorisch tijden zou zijn aangebracht.

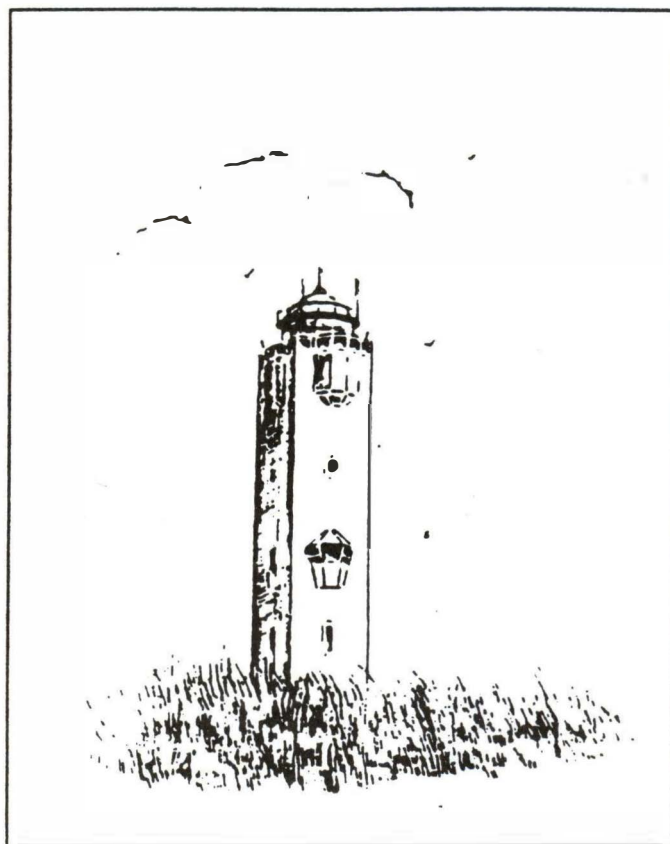
Hiermee werd ons programma afgesloten. Wij kunnen terugkijken op een zeer geslaagd bezoek, mede dank zij de grote inzet van onze gastheren en gastvrouwen. Wij hebben ze uitgenodigd voor een tegenbezoek in Nederland in het volgend jaar.

Rondje groen

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets meepikken van wat de natuur te bieden heeft.

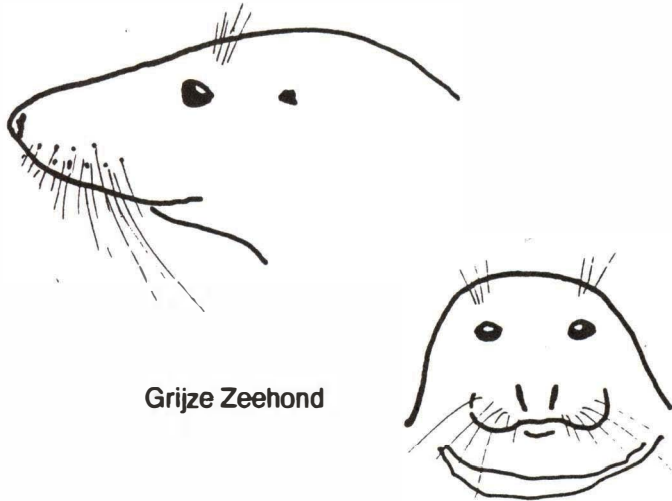
Zeehonden horen in de zee en niet op het land. Toch gebeurt het nogal eens dat zo'n zeedier op het strand is aan te treffen. Enkele tientallen jaren geleden wat meer dan nu, dat is waar. Vooral in die jaren dat er van een kolonie zeehonden in de Zeeuwse wateren sprake was. Er was in die tijd redelijk druk verkeer tussen de wadden en Zeeland. De kans dat er dan een exemplaar eens uitrustte op het Noordwijkse strand was dan ook groter. In die tijd betrof het altijd de Gewone zeehond, de soort die in onze wateren voorkomt. Enige tijd geleden zat er ter hoogte van de vuurtoren ook een zeehond op het strand. Dit bleek echter een Grijs zeehond te zijn. Een beest dat wat meer in Engeland en Ierland thuishoort. Belangrijk groter dan onze zeehond en met een grote kegelvormige kop. Jaren geleden, op een vakantie in Ierland, maakten we deze Grijs zeehonden van nabij mee. In een baai in het zuiden verbleef een kolonie op de rotsen met vrijwel spierwitte jongen er tussen. Met een bootje lieten we ons heel langzaam op de stroom naar de dieren toedrijven. Tot je ze haast kon aaien.

Zo gemakkelijk te benaderen was het dier voor de vuurtoren niet. Bij de nadering van wandelaars werd er direct weer zee gekozen. Ook van eerdere ontmoetingen met zeehonden op het Noordwijkse strand kan ik me dat gedrag herinneren.

De vraag dringt zich op, waarom deze dieren het strand opzoeken. Is het alleen maar om wat uit te rusten.

Nieuwsgierigheid misschien? Nee zeggen oudere

Grijze Zeehond

Noordwijkers, die dieren zijn ziek. Ze komen naar het strand, kruipen naar de duinkant en eten daar helm. Om op deze manier van een bedorven maag af te komen. Eerlijk gezegd geloof ik niet veel van deze verhalen. Dat onze hond gras eet en op deze wijze de maag reinigt wil niet zeggen

dat zeehonden dat ook doen. Ik hou het er maar op dat ze gewoon wat willen rusten en het zonnetje even op hun bast willen voelen. En daar is het Noordwijkse strand prima geschikt voor.

Een heel andere ontmoeting hadden we eens met Zeeleeuwen. We maakten met een bootje een tocht langs enkele eilanden van de Galapagos. Bij het voor anker gaan in een baai kwam er een groepje van deze dieren op de boot af en dartelden wat om de boot. Tot iemand van de groep in het water sprong en ze direct met haar gingen spelen. Even later lag ook ik in het water en was ik een robbertje aan het touwtrekken met een jonge Zeeleeuw. Hij(of zij) met het ene eind van een veter in de bek en ik met het andere eind in de hand. Terug naar Noordwijk, het zijn niet alleen volwassen dieren die op het strand komen. Het gebeurt nogal eens dat er een jong exemplaar wordt gevonden. Vaak zijn dat zogenaamde 'huliers' die de moeder zijn kwijtgeraakt. Deze gaan dan zo spoedig mogelijk naar Pieterburen. Toen wij daar deze winter eens op bezoek waren werd er verteld dat er de dag daarvoor een jonge Grijze Zeehond uit Noordwijk was gebracht. We kwamen er daar ook achter dat er enkele mensen van de Noordwijkse Reddingsbrigade speciaal in Pieterburen zijn getraind voor de opvang van zeehonden. Vooral de eerste verzorging van zo'n gevonden dier schijnt heel belangrijk te zijn.

Te zijner tijd zal dit beestje vanuit Pieterburen weer worden teruggezet in zijn element, de zee. Wij, wandelaars, blijven op het Noordwijkse strand achter en hebben het nakijken. Maar zeg nu zelf, dat is toch geen straf?

Vogelnieuws 1e kwartaal 1997

Ab Steenvoorden

Inleveren aankomstdata zomergasten 1997

Alle zomervogels zijn inmiddels weer teruggekeerd uit de overwinteringsgebieden en zullen wel op eieren zitten of jongen hebben. Het wordt dan ook de hoogste tijd om de eerste waarnemingen van 1997 in te sturen. Achter in de vorige Strandloper is het bekende formulier te vinden waarop alle eerste waarnemingen kunnen worden ingevuld. In de komende Strandloper zal weer een overzicht verschijnen met alle eerste waarnemingen van zomergasten in onze omgeving.

Het is wel belangrijk dat alle ingezonden waarnemingen verricht zijn binnen de grenzen van het in de Vogels van Noordwijk en Omstreken genoemde gebied. Waarnemingen buiten deze grenzen geven een vertekend beeld met voorgaande jaren en zullen daarom niet opgenomen worden.

In verband met de verwerking van de gegevens de ingevulde formulieren graag voor 1 juli inleveren.

Vogels in de Polder Hoogeweg

Met het invallen van de vorst eind december '96 vertrokken de meeste steltlopers in zuidelijke richting. Vrijwel de hele maand januari was er op een enkele Kievit na nauwelijks meer een steltloper in de polder te vinden. Eind januari begonnen langzaam maar zeker de aantallen Kieviten weer toe te nemen en begin februari, de achtste om precies te zijn werden er weer Goudplevieren, 3 exemplaren gezien. Ook de eerste Grutto van 1997 werd toen al waargenomen. Op 15 februari was het aantal Goudplevieren opgelopen tot zo'n 200 exemplaren en op 22 en 23 februari werden er 450 exemplaren geteld.

Ook het aantal Grutto's, doortrekkers was toen opgelopen tot 465 exemplaren. Op 1 maart was het aantal Goudplevieren gigantisch opgelopen, er werden toen 3600 exemplaren geteld. In de tweede helft van maart namen de aantallen Goudplevieren weer af, op 15 maart werden er nog 950 exemplaren geteld, terwijl er op 16 maart nog maar tien exemplaren werden waargenomen.